

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	7Sžo/35/2012
Identifikačné číslo spisu:	6011201191
Dátum vydania rozhodnutia:	14.08.2013
Meno a priezvisko:	JUDr. Elena Závadská
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2013:6011201191.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Eleny Závadskej a členiek senátu JUDr. Marianny Reiffovej a JUDr. Júlie Horskej, v právnej veci žalobcu: T. N., bytom v C., D. I, XXXX/XX, zastúpený JUDr. Ladislavom Faludím, advokátom Advokátskej kancelárie so sídlom vo Vidinej, Ulica 9. mája č. 20, proti žalovanej: Sociálna poisťovňa v Bratislave, Ul. 29. augusta č. 8, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovanej z 13. októbra 2011 číslo 51959-2/2011-BA, na odvolanie žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Banskej Bystrici z 18. mája 2012, č.k. 24S/121/2011-55, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici z 18. mája 2012, č.k. 24S/121/2011-55 z m e ň u j e tak, že rozhodnutie žalovanej z 13. októbra 2011 číslo 51959-2/2011-BA z r u š u j e a vec jej vracia na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

Žalovaná je povinná zaplatiť žalobcovi náhradu trov konania vo výške 495,41 €, do rúk právneho zástupcu JUDr. Ladislava Faludiho, advokáta Advokátskej kancelárie so sídlom Vidiná, Ul. 9. mája 20 do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

Odôvodnenie

Krajský súd v Banskej Bystrici rozsudkom z 18. mája 2012, č.k. 24S/121/2011-55, zamietol žalobu, ktorou sa žalobca domáhal preskúmania zákonnosti rozhodnutia žalovanej z 13. októbra 2011 číslo 51959-2/2011-BA, ktorým žalovaná zamietla odvolanie žalobcu a potvrdila rozhodnutie Sociálnej poisťovne, pobočky Lučenec (ďalej len „prvostupňový správny orgán“) z 23. augusta 2011, číslo 14800-11/2011-LC, ktorým podľa § 99 zákona č. 461/2003 Z. z. o sociálnom poistení v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o sociálnom poistení“) podľa ktorého žalobca nemá nárok na náhradu za sťaženie spoločenského uplatnenia v dôsledku choroby z povolania zistenej 29. novembra 2010.

V odôvodnení rozhodnutia uviedol, že bolo treba posúdiť existenciu práva žalobcu na odškodnenie za

sťaženie spoločenského uplatnenia podľa zákona č. 437/2004 Z. z. o náhrade za bolesť a o náhrade za sťaženie spoločenského uplatnenia a o zmene a doplnení zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 273/1994 Z.z. o zdravotnom poistení, financovaní zdravotného poistenia, o zriadení Všeobecnej zdravotnej poisťovne a o zriaďovaní rezortných, odvetvových, podnikových a občianskych zdravotných poisťovní v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o náhrade za bolesť“) v dôsledku choroby z povolania. Podľa názoru krajského súdu stredná hluchota, ktorou trpí žalobca, nie je chorobou z povolania, ktorú by bolo možné odškodniť v zmysle zákona o náhrade za bolesť a o náhrade za sťaženie spoločenského uplatnenia. Žalovaná jasne a zrozumiteľne zdôvodnila, prečo hodnotenie žalobcovej choroby z povolania ako ťažkej profesionálnej poruchy sluchu z hluku, nezodpovedá položke č. 61 prílohy č. 1 zákona o náhrade za bolesť a o náhrade za sťaženie spoločenského uplatnenia, a to poškodeniu sluchu predstavujúcemu ťažkú nedoslýchavosť až hluchotu z hluku. Dôsledkom žalobcovej choroby z povolania je stupeň celkovej straty sluchu podľa Fowlera, ktorý v žalobcovom prípade nepredstavuje ťažkú nedoslýchavosť.

Vo včas podanom odvolaní žalobca žiadal rozsudok krajského súdu zmeniť, a žalobcovi priznať nárok na náhradu za bolesť v dôsledku choroby z povolania z 8. júna 2011 v sume 6 822 € alebo žiadal preskúmané rozhodnutie zrušiť a vec vrátiť žalovanej na ďalšie konanie a vykonanie znaleckého dokazovania. Žiadal tiež priznať právo na náhradu trov konania. Namietal, že napriek odlišným záverom odborného lekára pracovného lekárstva v odbornom vyjadrení, krajský súd nevykonával dokazovanie ohľadom posúdenia odbornej otázky a len odkázal na závery posudkov posudkových lekárov, ku ktorým sa nemal žalobca možnosť vyjadriť, a ktorých objektivitu a nestrannosť namietal. Tvrdil, že navrhovateľovi bola hlásením choroby z povolania z júna 2011, č. j. 53/2011 (klinikou pracovného lekárstva - príslušným zdravotníckym zariadením) uznaná choroba z povolania (trvalé, nezvratné poškodenie zdravia, dosahujúce intenzitu stanovenú v zákone), a poškodenie zdravia navrhovateľa bolo v súlade so zákonom obodované odborným lekárom v lekárskom posudku z 8. júna 2011. Nesúhlasil preto s odôvodnením prvostupňového správneho rozhodnutia, ktorým mu nebola priznaná náhrada za sťaženie spoločenského uplatnenia z dôvodu, že úroveň poškodenia zdravia žalobcu nedosahuje 50 % stupnice Fowlera, v dôsledku čoho bola spochybnená samotná existencia choroby z povolania, uvedenej v prílohe 1 pol. 38 zákona o sociálnom poistení, ktorej existenciu posudzuje len príslušné zdravotnícke zariadenie. Stalo sa tak len s odkazom na posudok posudkového lekára, ktorý bol vyhotovený v rozpore s § 153 zákona o sociálnom poistení. Nesúhlasil tiež s odôvodnením rozhodnutia žalovanej, že úroveň poškodenia zdravia žalobcu nedosahuje úroveň 80 % CSS (celkovej straty sluchu), úroveň ktorú je možné považovať za „ťažkú nedoslýchavosť“, lebo nejde o „ťažkú nedoslýchavosť z hluku“.

Žalovaná vo vyjadrení k odvolaniu žalobcu žiadala napadnutý rozsudok krajského súdu ako správny potvrdiť, aj keď podľa jej názoru bola žaloba podaná oneskorene.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 OSP), preskúmal napadnutý rozsudok a konanie, ktoré mu predchádzalo, odvolanie prejednal bez nariadenia pojednávania v súlade s § 250ja ods. 2 OSP a dospel k záveru, že odvolaniu žalobcu treba vyhovieť.

Podľa § 8 ods. 2 písm. a) zákona o sociálnom poistení choroba z povolania podľa tohto zákona je choroba uznaná príslušným zdravotníckym zariadením, zaradená do zoznamu chorôb z povolania uvedeného v prílohe č. 1, ak vznikla za podmienok uvedených v tejto prílohe zamestnancovi zamestnávateľa podľa § 16 pri plnení pracovných úloh alebo služobných úloh alebo v priamej súvislosti s plnením pracovných úloh alebo služobných úloh.

Podľa položky č. 38 prílohy č. 1 zákona o sociálnom poistení je choroba z povolania porucha sluchu z hluku, pri ktorej strata sluchu podľa Fowlera pri poškodených mladších ako 30 rokov najmenej 40 %. Pri poškodených nad 30 rokov sa uvedená hranica každé dva roky zvyšuje o 1 % až do dosiahnutia 50 rokov veku poškodeného, odkedy už musí prevyšovať strata sluchu 50 %.

Podľa § 83 zákona o sociálnom poistení poškodený na účely poskytovania úrazových dávok je zamestnanec zamestnávateľa podľa § 16 a fyzická osoba uvedená v § 17 ods. 2, ak utrpeli pracovný

úraz alebo sa u nich zistila choroba z povolania.

Podľa § 99 zákona o sociálnom poistení poškodený má nárok na náhradu za bolesť a na náhradu za sťaženie spoločenského uplatnenia podľa osobitného predpisu.

Podľa § 153 ods. 4 písm. c) zákona o sociálnom poistení lekárska posudková činnosť úrazového poistenia zahŕňa kontrolu bodového ohodnotenia pracovného úrazu a choroby z povolania na účely náhrady za bolesť a náhrady za sťaženie spoločenského uplatnenia v sporných prípadoch.

Podľa § 2 ods. 3 písm. d) zákona o náhrade za bolesť na účely tohto zákona posudzujúci lekár je lekár, ktorý naposledy liečil poškodeného v súvislosti s poškodením na zdraví; ak ide o chorobu z povolania, lekár so špecializáciou v odbore klinické pracovné lekárstvo a klinická toxikológia príslušného oddelenia alebo príslušnej kliniky zdravotníckeho zariadenia.

Podľa § 4 ods. 2 zákona o náhrade za bolesť náhrada za sťaženie spoločenského uplatnenia sa poskytuje na základe lekárskeho posudku (§ 7 a 8). Sadzby bodového hodnotenia za sťaženie spoločenského uplatnenia sú ustanovené v prílohe č. 1 v II. a IV. časti.

Podľa prílohy č. 1 zákona o náhrade za bolesť IV. časti, položky č. 61 zákona pri ťažkej nedoslýchavosti až hluchote z hluku je stanovené rozpätie 400 - 800 bodov.

Podľa § 7 ods. 1 zákona o náhrade za bolesť lekársky posudok spracúva posudzujúci lekár a vydáva zdravotnícke zariadenie, ktorého posudzujúci lekár vypracoval lekársky posudok. Ak je posudzujúcim lekárom lekár zariadenia ústavnej zdravotnej starostlivosti, lekársky posudok posudzuje primár príslušného oddelenia alebo prednosta príslušnej kliniky zdravotníckeho zariadenia alebo jeho zástupca, ak rozsah následkov presahuje 200 bodov.

Podľa § 7 ods. 3 zákona o náhrade za bolesť o vydanie lekárskeho posudku (odsek 1) môže požiadať poškodený.

Podľa § 7 ods. 4 zákona o náhrade za bolesť o vydanie lekárskeho posudku (odsek 1) môže požiadať aj fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá za poškodenie na zdraví zodpovedá, alebo poskytovateľ náhrady, iba ak im poškodený dá súhlas.

Podľa § 7 ods. 6 zákona o náhrade za bolesť ak vzniknú dôvodné pochybnosti o správnom hodnotení bolestného alebo o správnom hodnotení sťaženia spoločenského uplatnenia v lekárskom posudku, môžu osoby uvedené v odsekoch 3 a 4 požiadať o vydanie znaleckého posudku podľa osobitného predpisu.

Zo spisov vyplýva, že pred posúdením vecnej správnosti napadnutého rozsudku súdu prvého stupňa, bolo potrebné skúmať, či žaloba o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovanej bola podaná včas, lebo nesplnenie tejto podmienky konania namietala žalovaná.

Odvolací súd zistil, že napadnuté rozhodnutie žalovanej bolo doručené právnomu zástupcovi žalobcu 21. októbra 2011 a preto v zmysle § 250b OSP bolo potrebné žalobu proti uvedenému rozhodnutiu žalovanej podať do 21. decembra 2011.

Žaloba na preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovanej bola podaná elektronickými prostriedkami 21. decembra 2011, bola podpísaná zaručeným elektronickým podpisom (navyše bola doplnená aj písomne v lehote troch dní), a preto bola podaná včas.

Na základe včas podanej žaloby preto musel súd prvého stupňa preskúmať rozhodnutie žalovanej z 13. októbra 2011, číslo 51959-2/2011-BA, ktorým bolo zamietnuté odvolanie žalobcu a potvrdené rozhodnutie Sociálnej poisťovne, pobočky Lučenec z 23. augusta 2011, číslo 14800-11/2011-LC o nepriznaní nároku na náhradu za sťaženie spoločenského uplatnenia v dôsledku choroby z povolania

zistenej 29. novembra 2010.

V zmysle § 4 ods. 2 zákon o náhrade za bolesť sa poskytuje náhrada za sťaženie spoločenského uplatnenia na základe lekárskeho posudku (§ 7 a § 8). Sadzby bodového hodnotenia za sťaženie spoločenského uplatnenia sú ustanovené v prílohe č. 1 v II. a IV. časti.

Z citovaných ustanovení zákona náhrade za bolesť a o náhrade za sťaženie spoločenského uplatnenia ďalej tiež vyplýva, že lekársky posudok spracúva posudzujúci lekár a vydáva zdravotnícke zariadenie, ktorého posudzujúci lekár vypracoval lekársky posudok. Ak ide o chorobu z povolania je posudzujúcim lekárom lekár so špecializáciou v odbore klinické pracovné lekárstvo a klinická toxikológia príslušného oddelenia alebo príslušnej kliniky zdravotníckeho zariadenia.

Ak vzniknú dôvodné pochybnosti o správnom hodnotení bolestného alebo o správnom hodnotení sťaženia spoločenského uplatnenia v lekárskom posudku, môže poškodený, alebo ten, čo za poškodenie na zdraví zodpovedá, alebo poskytovateľ náhrady, požiadať o vydanie znaleckého posudku podľa osobitného predpisu (zákon č. 382/2004 Z.z. o znalcoch, tlmočníkoch a prekladateľoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov).

Žalobca 26. júla 2011 požiadal o priznanie náhrady za sťaženie spoločenského uplatnenia v súvislosti s chorobou z povolania, ktorá vznikla od 29. novembra 2010, a bola uznaná 8. júna 2011. K žiadosti priložil lekársky posudok MUDr. Antona Šišáka, lekára klinického pracovného lekárstva a toxikológie, Polikliniky Q, Rúbanisko II/77 v Lučenci a MUDr. Róberta Vílčeka, primára klinického pracovného lekárstva a toxikológie Fakultnej nemocnice s poliklinikou Franklina Delano Roosevelta v Banskej Bystrici z 8. júna 2011, ktorý ohodnotil sťaženie spoločenského uplatnenia poškodeného podľa položky č. 61 prílohy č. 1 zákona o náhrade za bolesť v IV. časti, - ťažká profesionálna porucha sluchu z hluku, počtom 450 bodov. Následne bola vykonaná kontrola bodového hodnotenia choroby z povolania a zo zápisnice MUDr. Martiny Péterovej, posudkovej lekárky sociálneho poistenia Sociálnej poisťovne, pobočky v Lučenci z 9. augusta 2011 vyplýva, že posudková lekárka nesúhlasí s hodnotením sťaženia spoločenského uplatnenia pri profesionálnom poškodení sluchu, lebo celková strata sluchu žalobcu je menej ako 50 % podľa Fowlera, čo nezodpovedá ťažkej nedoslýchavosti, nanajvýš stredne ťažkej nedoslýchavosti, preto nie je dôvodné hodnotiť túto poruchu na účely sťaženia spoločenského uplatnenia.

Na podklade uvedenej zápisnice z 9. augusta 2011 Sociálna poisťovňa, pobočka v Lučenci žalobcovi nebola priznaná náhrada za sťaženie spoločenského uplatnenia. V odvolaní proti tomuto prvostupňovému rozhodnutiu žalobca okrem iného žiadal o vykonanie znaleckého dokazovania. V odvolacom konaní bola opätovne vykonaná kontrola bodového ohodnotenia sťaženia spoločenského uplatnenia a ako vyplýva z listu z 8. septembra 2011, sp. zn. 17710-1/2011-LC, posudková lekárka sociálneho poistenia Sociálnej poisťovne, pobočky v Lučenci, MUDr. Martina Péterová, na svojom pôvodnom stanovisku z 9. augusta 2011, zotrvala.

Následne vykonala kontrolu bodového ohodnotenia choroby z povolania na účely náhrady za sťaženie spoločenského uplatnenia MUDr. Dagmara Trančíková, posudková lekárka sociálneho poistenia Sociálnej poisťovne, ústredia, pracovisko v Banskej Bystrici a v zápisnici z 5. októbra 2011 uviedla, že odborný posudok z 8. júna 2011, predložený poškodeným, nie je správny. Uvedená celková strata sluchu poškodeného nedosahuje podľa jej názoru hodnoty na úrovni ťažkej nedoslýchavosti, ktorá je až od úrovne 80 % straty sluchu. Celková strata sluchu poškodeného je 45,12 % podľa Fowlera, čo nezodpovedá ťažkej nedoslýchavosti. Takýto stupeň poškodenia sluchu nie je možné bodovo hodnotiť na účely náhrady za sťaženie spoločenského uplatnenia.

Žalovaná sa preto v napadnutom rozhodnutí stotožnila s právnym názorom prvostupňového správneho orgánu, že nárok na priznanie náhrady za sťaženie spoločenského uplatnenia žalobcovi nevznikol.

Pre rozhodnutie o zákonnosti postupu a rozhodnutia žalovanej sa musel súd zaoberať predovšetkým

obsahom práva žalovanej vykonať kontrolu bodového hodnotenia, ktoré spadá pod lekársku posudkovú činnosť úrazového poistenia v zmysle § 153 ods. 4 písm. c) zákona o sociálnom poistení.

Odvolací súd zastáva právny názor, že samotný pojem „kontrola bodového hodnotenia“ neznamena súčasne aj právo žalovanej meniť výšku bodového ohodnotenia, ktoré bolo vypracované podľa § 7 ods. 1 zákona o náhrade za bolesť a o náhrade za sťaženie spoločenského uplatnenia.

V prípade, ak vzniknú dôvodné pochybnosti o správnom hodnotení bolestného alebo o správnom hodnotení sťaženia spoločenského uplatnenia v lekárskom posudku, môžu osoby uvedené v odsekoch 3 a 4 uvedeného zákona, (teda poškodený alebo osoba, ktorá zodpovedá za pracovný úraz) len požiadať o vydanie znaleckého posudku podľa osobitného predpisu.

Právo posudkových lekárov vykonávať kontrolu bodového hodnotenia bolestného alebo sťaženia spoločenského uplatnenia podľa § 153 ods. 4 písm. c) zákona o sociálnom poistení a v prípade zistenia nesprávnosti bodového hodnotenia lekárskeho posudku vyhotoveného ošetrojúcim alebo iným lekárom, nezbavuje žalovanú povinnosti vykonať znalecké dokazovanie podľa osobitného predpisu, ktorým je zákon č. 382/2004 Z.z.

Žalovaná predpísaný postup nedodržala.

Vzhľadom na uvedené skutkové a právne okolnosti odvolací súd dospel k názoru, že lekárska posudková činnosť žalovanej podľa § 153 ods. 4 písm. c) zákona o sociálnom poistení zahŕňa kontrolu bodového ohodnotenia choroby z povolania na účely náhrad za sťaženie spoločenského uplatnenia v sporných prípadoch úrazového poistenia, ale z tohto kontrolného oprávnenia nemožno vyvodzovať kompetenciu posudkového lekára na úpravu (krátenie) bodového ohodnotenia, stanoveného v lekárskom posudku vydaného v súlade so zákonnou právnou úpravou upravujúcou odškodňovanie chorôb z povolania, ktorou je zákon o náhrade za bolesť.

V konkrétnom prípade na základe skutočností, že pri kontrole bodového ohodnotenia nároku žalobcu na bodové ohodnotenie sťaženia spoločenského uplatnenia posudkoví lekári poisťovne dospeli k inému názoru, ako MUDr. Anton Šišák, v jeho lekárskom posudku, mala žalovaná, ako oprávnená rozhodovať o náhrade, postupovať podľa § 7 ods. 6 uvedeného zákona a bola povinná požiadať o vydanie znaleckého posudku podľa osobitného predpisu, ktorým je zákon č. 382/2004 Z.z.

Odvolací súd preto dospel k záveru, že napadnuté rozhodnutie žalovanej ako aj rozhodnutie prvostupňového správneho orgánu vychádzali z nedostatočne zisteného skutkového stavu veci a v jej konaní bola zistená taká vada, ktorá mohla mať vplyv na zákonnosť napadnutého rozhodnutia, a preto rozsudok krajského súdu zmenil, napadnuté rozhodnutie žalovanej ako aj jej pobočky zrušil a vec jej vrátil na ďalšie konanie v súlade s § 250ja ods. 3 v spojení s § 250j ods. 2 písm. c), e) OSP.

V ďalšom konaní je úlohou žalovanej doplniť dokazovanie v naznačenom smere, vykonať znalecké dokazovanie o rozsahu sťaženia spoločenského uplatnenia žalobcu v súlade s § 7 ods. 6 zákona o náhrade za bolesť a opätovne rozhodnúť o žalobcovej žiadosti o priznanie náhrady za sťaženie spoločenského uplatnenia. Právnym názorom odvolacieho súdu je žalovaná v ďalšom konaní viazaná.

O náhrade trov konania odvolací súd rozhodol v súlade s § 246c ods. 1 v spojení s § 224 ods. 1, 2 a § 250k ods. 1 OSP tak, že úspešnému žalobcovi priznal náhradu trov konania, ktoré predstavuje náhrada trov právneho zastúpenia, a to: odmena advokáta v dávkovej veci sociálneho poistenia podľa § 11 ods. 4 druhej vety vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov (ďalej len „vyhláška č. 655/2004 Z. z.“) za 2 úkony právnej služby v roku 2011, ktoré pozostávajú z prevzatia a prípravy zastúpenia, z písomného podania na súd z 20. decembra 2011 (2 x 57 € = 114 €) a režijného paušálu (2 x 7,41 € = 14,82 €), za 5 úkonov právnej služby v roku 2012, ktoré predstavuje písomné podanie na súd z 12. apríla 2012, zo 16. apríla 2012 a z 15. októbra 2012, účasť na pojednávaní 18.

mája 2012, podanie odvolania ($5 \times 58,69 \text{ €} = 293,45 \text{ €}$) a režijný paušál ($5 \times 7,63 = 38,15 \text{ €}$) teda spolu 460,42 €, ďalej z náhrady cestovných výdavkov podľa § 16 ods. 4 vyhl. č. 655/2004 Z. z. v spojení s § 7 zákona č. 283/2002 Z. z. o cestovných náhradách a § 1 písm. b) opatrenia Ministerstva práce, sociálnych vecí a rodiny č. 632/2008 Z. z. o sumách základnej náhrady za používanie cestných motorových vozidiel pri pracovných cestách za cestu Vídná - Banská Bystrica na pojednávanie a späť 18. mája 2012 v dĺžke 160 km služobným motorovým vozidlom Škoda Octavia combi, e. č. LC-516AM, pozostávajúcich z náhrady za spotrebované pohonné látky pri priemernej spotrebe 5,3 l/100 km a cene benzínu 1,4 € / l a zo základnej náhrady za každý 1 km jazdy vo výške 0,183 eura: náhrada za 1 km $0,2572 \text{ €} \times 160 \text{ km}$, t. j. spolu 41,15 € a z náhrady za stratu času podľa § 17 ods. 1 vyhl. č. 655/2004 Z. z. za 4 polhodiny: $4 \times 12,71 \text{ €}$ ($1/60$ zo 763 €), t. j. spolu 50,84 €.

Celkovo trovy konania predstavujú sumu 552,41 €, ktoré však Najvyšší súd Slovenskej republiky krátil o 57 € z dôvodu hodného osobitného zreteľa, ktorý v spočíva v tom, že pri dvoch podaniach na súd išlo o zaslanie fotokópie do spisu, teda o jednoduché úkony (12. apríla 2012 a 15. októbra 2012). Najvyšší súd Slovenskej republiky preto skrátil základnú sadzbu tarifnej odmeny na polovicu, t.j. pri každom z uvedených úkonov o 28,50 €.

Odvolací súd nepriznal žalobcovi náhradu za jeden úkon právnej služby písomné podanie na súd z 15. marca 2012, ktoré žalobca uplatnil, lebo v spise krajského súdu sa nachádzajú len podania z 12. apríla 2012 a zo 16. apríla 2012 a teda nebolo preukázané, že uvedený úkon bol vykonaný.

Úspešnému žalobcovi bola preto priznaná celková náhrada trov konania v sume 495,41 €.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku n i e j e prípustný opravný prostriedok